

**РАЙМБАУТ ДЕ ВАКЕЙРАС
ЛЮБИМА, ПАК ВИ
УМОЛЯВАМ**

Превод от окситански: Симеон Хаджикосев, 1990

chitanka.info

*Любима, пак ви умолявам,
дарете ме със любовта,
васал до края на света
аз ще ви бъда; чест и слава
дарявате със лекота,
комуто, мисля, близостта
с вас за дела е вдъхновила.
Плени ме вашата красота,
сред генуезки сте най-мила.
Богатство, знам, е милостта
и ако я добия, тя
по-скъпа е от Генуа
ведно със цялата хазна
на всички генуезци.*

*Жонгльоре, махай се от мене,
какво си ми се залепил,
е, все едно, не си ми мил,
дори да паднеш на колене,
едва ли ще си ме смилил.
Мил ще си ми изгнил.
Хей, провансалецо-прокоба,
чуй клетвите ми ти — катил,
глупак, кретен си, чиста проба,
как на любов си се решил!
Мъжът ми не е крокодил,
а ти си, гледам, за резил,
за миг да си се изпарил,
че нямам време.*

*Любима, толкова сте мила,
ум, благородство — ваш са дял,
та неведнъж съм аз видял
как радост, младост дават сила,
учтивост, доблест, разум — цял*

*кръг от достойнства, идеал,
заради който съм ви верен
до сетния си дъх без жал,
вежлив, смирен, добронамерен,
така ме е Амор сковал
към вас с надежди и печал,
тъй че да бъда ваш васал,
поклонник ваш закостенял,
е чест за мене.*

*Жонгльоре, май си изумил и
приказваши глупости безброй,
кой тук те е поканил, кой,
а имаш ум като на пиле,
изглежда, плачеш ти за бой.
Не искам хич да те обичам,
дори да беше крал герой,
на луда ли ти аз приличам,
я по-далеч от мене стой,
а искаш ли да бъдеш мой,
от студ ще пукнеш, не от зной,
че опак хора са, ой-ой,
тез провансалици.*

*Любима, много сте проклета,
такова чудо се не трай,
добре ще е да разберете,
че верен съм любовник май
и ще е хубаво накрай
поклонник верен да съм само,
че аз съм опитен комай,
а хубостта ви е голяма,
тя свежса роза е през май,
светът по-хубава не знай,
затуй обичам я безкрай,
но вярата не оправдай ли,
туй грях голям е.*

*Жонгльоре, провансалско семе,
не съм така лъстива чак,
не ще да струвам и петак;
да беше сард или пък немец,
разбрала аз бих толкоз пак.
За мене ти си чист дивак.
С мен искаш да се забавляваш,
ако узной мъжът ми, как
подир това ще се спасяваш,
не ставай, казвам ти, глупак.
Пази ме, боже, от хъшлак,
изчезвай още преди мрак,
ти, провансалецо левак,
на мира остави ме.*

*Любима, мъката мори ме,
повергнахте ме вие в прах,
но пак ще моля — грях не грях,
да ви възседна със ищах,
тъй както провансалец плах
кобилата си яха.*

*Жонгльоре, хич не се надявай,
дори да пукнеш от мерак,
по пътя си поемай пак;
в един далечен пущинак
сензор живее, може впряг
да ти даде, щом пееш.*

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на **Моята библиотека** и нейните всеотдайни помощници.

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.